

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Русе, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Михаил Драгнев
Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Въззивно гражданско дело № 20214500500606 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от С. Н. СТ., действащ лично и със съгласието на баща си Н. СТ. СТ. против решение № 260447/1.06.2021 г., постановено по гр. д. № 5026/2020 г. на Русенския районен съд, с което са отхвърлени предявените от него против Централна комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетните иски за заплащане на 30 лв. имуществени и 600 лв. неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 15.09.2015 г., произтичащи от административно наказание, наложено с Решение от 29.04.2015г. по възпитателно дело № 23/2015г. по описа на МКБППМН при Община Русе, отменено с Решение от 15.09.2015 г., постановено по ЧНД № 931/2015 г. по описа на РРС. Въззивникът намира първоинстанционния съдебен акт за неправилен. Излага оплаквания за незаконосъобразност поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Намира, извода на съда, че тъй като в случая адм. орган бил изпълнил разпореждане на орган на следствието или на прокуратурата и поради това не следва да носи

отговорност за неправилен. Заявява, че в случая не било налице никакво разпореждане на прокуратурата, а постановление, което установява, че по компетентност делото следва да се гледа от МКБППМН, която е следвало да събира и установява факти и обстоятелства по отношение на ищеца, а не да наложи наказание като бездействия. Оспорва и изводите на съда относно ангажираните от него гласни доказателства. Иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което предявените от него искове като основателни и доказани да бъдат уважени изцяло. Претендира разноски.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК не е депозиран писмен отговор от въззиваемата страна ЦКБППМН.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, а за да се произнесе по същество взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искова молба от С. Н. СТ., действащ лично и със съгласието на баща си Н. СТ. СТ., с която същият заявил, че с Решение № 476 от 15.09.2015 по ЧНД № 931/2015 г. на РРС било отменено Решение от 29.04.2015 г. по възп. дело № 23/2015 г. на МКБППМН. Твърди, че в резултат от незаконосъобразното и отменено от съда решение на Комисията претърпял неимуществени вреди, представляващи стрес, безпокойство, срам и публично унижение пред неговото семейство, пред обществото и пред приятелския му кръг. Бил силно притеснен и изплашен, тъй като никога не му се било налагало да посещава такива програми за „превъзпитание“, още повече, че тази програма следвало да продължи един значителен период от време, което го стресирало допълнително. Заявява още, че бил публично унижен без каквито и да било доказателства, което се използвало от неговите връстници – започнали да го обиждат, да го наричат „престъпник“ и с други обидни думи, които понасял до влизане в сила на решението против оспореното решение на Комисията, т.е. почти около 5 месеца.

През тези 5 месеца не смеел да излиза и с безпокойство ходел на училище, бил засрамен и притеснен. Станал тревожен, не можел да спи и да се храни нормално, сънувал кошмари, че се намира в затвора. Изолирал се от неговите приятели и спрял да общува с тях даже по телефона. Чувствал се несправедливо обвинен и това го терзало. Поради това предявил срещу ЦКБППМН иски за заплащане на обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в размер на 600 лв. и 30 лв. имуществени вреди, представляващи транспортни разходи за явяването му в съда и в „синята стая“ по повод на обжалването на Решението на МКБППМН.

По реда и в срока по чл. 131 ГПК ответникът ЦКБППМН взел становище за недопустимост на исковите, а по същество за тяхната неоснователност и недоказаност. Напавил и възражение за погасяване по давност на претенциите.

С обжалваното в настоящото производство решение, районният съд приел, че исковите са допустими. Същите обаче счел за неоснователни като се позовал на т. 10 от ТР № 3/22.04.2004 г. по тълк. д. № 3/2004 г. на ВКС, ОСГК. Приел, че даденото там разрешение, че адм. орган, изпълнил разпореждане на органи на следствието или на прокуратурата не носи отговорност за вреди, ако издаденият от него адм. акт бъде отменен е относимо и към настоящия казус, тъй като възп. дело № № 23/2015 г. на МКБППМН при Община Русе било образувано въз основа на Постановление на прокурор от РРП от 10.02.2015 г. Отделно от това счел, че исковите са и недоказани, тъй като единствените доказателства, които ищецът бил ангажирал били свидетелските показания на неговата майка, които при съобразяване на разпоредбата на чл. 172 ГПК намерил за заинтересовани и по тази причина не кредитирал.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, а за да се произнесе по същество взе предвид следното:

Липсва спор, а това се установява и от приложеното ЧНД № 931/2015 г. по описа на РРП, че наложената на ищеца по възп. дело № 23/2015 г. по описа на МКБППМН възпитателна мярка „Задължаване да участва в консултации, обучения и програми за преодоляване на отклоненията в поведението“ за срок до една година е отменена с влязло в сила на 15.09.2015 г. решение, постановено по ЧНД № 931/2015 г. на РРС.

За установяване на основателността на своите претенции ищецът е ангажирал гласни доказателства – показанията на свидетелите К. Е. и М. С.а-майка на ищеца. Св. К. Е., по чиято жалба е образува преписка № 175/2015 г. на РРП, не установява релевантни за настоящия спор обстоятелства. Другата свидетелка - М.С.а дава показания, че когато синът ѝ бил обвинен, че е счупил стъклото се почувствал разстроен, унижен, не искал да излиза. На заседанията в съда и до „синята стая“ ходел с такси, които заплащал с лични средства. Парите му давали те като негови родители, но той си ги събирал и си плащал както таксито, така и разходите за издаване на преписи. Синът ѝ също така получавал детските надбавки, които му давали.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Правилно районният съд е приел, че е сезиран с искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 4 ЗОДОВ, както и че ответникът ЦКБППМН е пасивно легитимиран да отговоря по тях. Правилни са и изводите му, че в настоящия случай следва да намерят приложение дадените в т.10 от ТР № 3/22.04.2004 г. по тълк. д. № 3/2004 г. на ВКС, ОСГК разяснения.

Безспорно е установено, че в РРП след подадена от св. К. Е. жалба е била образувана пр. преписка № 172/2015 г., която е приключила с отказ на прокурора да образува досъдебно производство по нея, обективизиран в Постановление от 10.02.2015 г. С това Постановление е прието, че в хода на проверката се установило, че С. С.ов бил на 10 г. към момента на извършване на деянието и спрямо него не може да бъде реализирана нак. отговорност. Тъй като по отношение на такива лица могат да бъдат приложени съответни възпитателни мерки, на основание чл. 32, ал. 2 НК постановил материалите по преписката да бъдат изпратени на МКБППМН Русе по компетентност за

прилагане на съответни възпитателни мерки по отношение на С.С. – ищец в настоящото производство.

Видно и от разпоредбите на ЗБППМН, в тези случаи МКБППМН действа в условията на обвързана компетентност – арг. на чл. 16, ал. 2 от с. з., който предвижда, че проверка за наличието на достатъчни данни за извършено деяние се извършва от Комисията само когато е била сезирана по сигнал на длъжностни лица и граждани. Именно и поради това, правилно районният съд при съобразяване на дадените в т. 10 от ТР № 3/22.04.2004 г. по тълк. д. № 3/2004 г. на ВКС, ОСГК разяснения приел, че същата не следва да носи отговорност за вреди в случай, че издаденият от нея акт бъде отменен, доколкото е действала в условията на обвързана компетентност. Предявените иски поради това са неоснователни и правилно са отхвърлени от първоинстанционния съд.

Неправилно ищецът интерпретира мотивите на районния съд в обжалваното решение, че било прието, че Прокуратурата е надлежен ответник по исковете му. Липсва подобен извод, изведен там. Отделно от това, с оглед възраженията му във въззивната жалба, поддържани и в откритото съдебно заседание пред настоящата инстанция, съдът намира за необходимо да посочи, че кой е надлежният ответник по предявения иск следва от въведените от ищеца фактически твърдения. Процесуално легитимиран ответник по делото е правният субект, страна по заявеното от ищеца спорно право. Ищецът съвсем ясно и категорично в обстоятелствената част на исковата си молба е въвел твърдения за неизпълнение на задълженията на МКБППМН да изясни обективната истина, да разследва случая и е обосновал с това настъпилите от това за него вреди. Липсват каквито и да било твърдения за извършени от Прокуратурата действия или бездействия и претърпени във връзка с тях вреди от ищеца. Поради това, правилно районният съд е приел, че надлежен ответник в случая е Комисията, но доколкото МКБППМН е правоспособен субект, а процесуалната легитимация на ответника е сред положителните абсолютни процесуални предпоставки за упражняване на правото на иск, за които съдът следи служебно, е уведомил ищеца, че е предявил иска си срещу правосубектен ответник и му дал на срок за отстраняване на този недостатък в резултат и на което исковете са били предявени срещу ЦКБППМН. Съдът е изпълнил служебните си задължения по чл.

7 ГПК , а схващанията на въззивника, че е следвало с доклада си да му указва кой е отговорен за търпените от него вреди са изцяло погрешни и не съответстват на принципа на диспозитивното начало, уреден в чл. 7 ГПК.

Само за пълнота, правилен и законосъобразен е и изводът на районния съд, че така предявените иски са и недоказани. Единствените, относими към предявените иски и за имуществени, и за неимуществени вреди, ангажирани от ищеца доказателства, са свидетелските показания на майка му. Принципно правилни са доводите на въззивника, изразени в открито съдебно заседание пред настоящата инстанция, че като негова майка свидетелката С.а има непосредствени възприятия за състоянието му. Следва да се отбележи обаче, че същата е в близки родствени отношения с него, поради което само пълната кореспонденция с други доказателства за релевантните факти следва да ограничат съображението за явната тяхна заинтересованост в полза, съответно във вреда на една от страните по делото, съобразно процесуалната регламентация на чл. 172 ГПК. Като съобразява тази норма, настоящият състав се солидаризира с изводите на районния съд и намира показанията на разпитаната в съдебно заседание свидетелка, майка на ищеца, за заинтересовани от изхода на делото, дадени очевидно да обслужват каузата на ищеца, предвид липсата на всякакви други данни и доказателства по делото относно твърденията му. Отделно от това, тези показания правилно са счетени за нелогични, лишени от всякаква житейска логика, че малолетният към датата на увреждането ищец, сам е заплащал преписи от съдебни актове, таксите до съда и пр. Твърденията за търпени имуществени вреди от него са на практика твърдения за сключване на сделки от негова страна, каквито правни действия законът не предвижда да могат да извършват малолетните лица – арг. чл.3, ал. 2 ЗЛС, предвид пълната им недееспособност.

Като е достигнал до идентични правни изводи, първоинстанционният съд е постановил правилен и законосъобразен акт, който следва да бъде потвърден.

Мотивиран така Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение 260447/1.06.2021 г., постановено по гр. д. № 5026/2020 г. на Русенския районен съд.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____